

NA ZBORE S PREPROSTEJŠO BESEDO

V CELJSKI OBČINI SO KRITIČNO OCENILI LETOŠNJO PRORAČUNSKO RAZPRAVO

Predlog proračuna skupščine občine Celje, o katerem bo v petek razpravljala skupščina občine, je v minulih dneh opravil običajno pot javne razprave. Potem, ko so o njem razpravljali v svetih krajevnih skupnostih, v odborih organizacij Socialistične zveze, različni sveti in organi skupnosti, so se o posameznih postavkah in predlogu kot celoti izrekli še zbori občanov. Kot običajno, je tudi tokrat razpravo vodila Socialistična zveza — ob sodelovanju odbornikov in družbeno-političnih organizacij na terenu. Zato je izvršni odbor občinske konference na svoji zadnji seji to razpravo tudi ocenil, o stališčih občanov in svojih ugotovitvah pa bo poročal tudi na zasedanju skupščine občine.

Najrazločnejša ugotovitev javne razprave in vseh drugih dosedanjih ocen letoš-

nega proračuna je, da daje račun bistveno boljše materialno osnovo za delo večine dejavnosti, ki se financirajo iz proračuna. To se posebej velja za področje kulture, vzgoje in izobraževanja ter prav tako za socialno varstvo in celo za zdravstvo. Znatno več sredstev bodo dobile tudi krajevne skupnosti — in kar je še važnejše — letos bodo ta denar razdelili po posebnih kriterijih, ki so jih v krajevnih skupnostih dobila uskladili. Za javno razpravo na zadnjih zborih občanov pa je značilno, da so občani veliko več svoje pozornosti posvetili višini in delitvi tistih sredstev, ki jih bo dobila določena krajevna skupnost, kot pa proračunu — ali v celoti ali posameznim postavkam. To bi lahko tudi pomenilo, da je bila javna razprava morda preslabo pripravljena — predvsem pa, da gradivo, o

katerem naj bi razpravljali, občanom ni bilo posredovano na način, ki bi bil dovolj razumljiv in hkrati tudi zanimiv. Zato smo v ocenah javne razprave večkrat slišali, da bo prihodnjic treba poiskati nove načine te razlage, suhoparnim številkam pa priložiti oceno dosedanjega dela in opis kvalitativnih sprememb, ki bi jih naj morebitna višja proračunska postavka zagotovila v delu institucije ali dejavnosti, ki ji je namenjena. Prav tako bi bilo smotno, če bi proračunski potrošniki tudi med letom občasno poročali o uresničitvi svojih programov.

Ena pomembnih pomanjkljivosti letošnje razprave o proračunu skupščine občine Celje je bila tudi to, da o predlogu in gospodarskih organizacijah, sploh niso razpravljali. Ne gre za to, da bi gospodarstvo zdaj do podrobnosti tehtalo delež, ki

ga bo iz proračuna dobila ali ona institucija, vendar je razumljivo, da je potrebno omogočiti vpliv na proračunsko potrošnjo tudi tisti sredini, ki proračun v glavnem oblikuje.

Morda bi ob ocenah letošnje proračunske razprave zapisali samo še to, da bi bilo prav, če bi se tokratnih — za vpliv na potek javne razprave prepoznanih ugotovitev — spomnili prihodnjič dovolj zgodaj, da bi lahko na podlagi njih pripravili vsaj razpravo za prihodnji predlog proračuna skupščine. Žal se v družbeno-politični praksi na terenu prerado ponavlja, da nekatere slabosti iz leta v leto — le ugotavljamo. To prav gotovo velja tudi za zbornice občanov, ki predvsem v mestnih krajevnih skupnostih ne pomenijo tega, kar bi po zakonitih določilih občanom mogli pomeniti. I. BURNIK

pisma bralcev

ANONIMNA KORAJŽA

V rubriki, rezervirani za mnenja, sporočila in predloge, zadnje tedne »divja« papirnata vojna med zagovorniki in nasprotniki podlistka »Amerika, kje je tvoja čast«. Nimam namena posegati v ta dvoboj, pač pa v oceno udeležencev.

Le poglejte si zadnjo številko tednika in razmerje sil v rubriki »pisma bralcev«. Tisti, ki menijo, da je grozodejstva treba odkrivati (Peter Krajnc) in ki menijo, da je prepodlo zagovarjati vojne zločine (Jože Perčič) so nastopili javno, odkrito z polnimi imeni. Oni drugi, ki se vprašujejo, zakaj objavljati kaj takega, četudi je kristalna resnica, ki se sprašujejo kateri pisun se je lotil tako blatiti Ameriko, so podpisani z začetnicami. Res je, da ima uredništvo njihova polna imena, ima pa tudi njihove prošnje, da jih podpisne le s kraticami. Iz kakšnih razlogov leti ne želijo biti s svojimi stališči znani.

Tudi za takšno anonimno korajžo lepa hvala, je namreč tudi po svoje nemoralna.

JURE KRAŠOVEC

RAZLIČNA CENA VODE

Od Stanovanjskega podjetja je prišel tovariš kasirat vodarino. V hiši je pet strank; štiri stranke so plačale po osebi le 2 dinarja, peta stranka, to sem pa jaz, pa sem moral plačati po 4,20 din po osebi. Sprašujem, če je voda, ki jo porabim jaz I. vrste, da moram plačati enkrat več. V novo stanovanje sem se vseлил 1. decembra 1970 in sem moral za prejšnjo stranko plačati vodarino za november. Tako sem 15. januarja plačal za dva meseca tovarišu Polensku, za kar pa mi ni izdal potrdila. Za november sem bil primoran plačati, saj so mi vodo zapirali že pred tem, ko sem plačal, tako da sem jo moral nositi od sosedu.

Prosim za odgovor direktorja celjske Plinarne.

MERNIK JULIJAN
Roška 7, CELJE

STARA PAŠTETA

Pred nekaj dnevi je žena kupila v zelenjavni trgovini v Laškem jetrno pašteto »Sljeme«. Kar se mi je pri odpiranju zdelo vsebinsko malo sumljive kakovosti, sem pogledal na datum proizvodnje. Na pokrovu je bilo vtisnjeno: 2.9.1969. Ne vem, kolikšen je rok trajanja, toda 25 mesecev je pa menda le preveč.

Ne verjamem, ali tudi takšne stvari pridobijo na vrednosti, če so stare, kot na primer v muzeju. Ali trgovska podjetja čakajo da se bo kdo oglašil, ko bo šel k zdravniku, ker nekaj ne bo v redu v želodcu zaradi stare paštete in jih bodo šele potem likvidirali iz prometa?

Pa brez zamere, če sem komu na prst stopil!

D. M. LASKO

DOLINA, KAJ RES IZMIKAŠ ROKO GALICIJI

Ze leta nazaj je med nami tlela želja, da bi enkrat tudi v Galiciji imeli praznik občine Zalec. Po mnogih prošnjah smo končno le uspeli, da nam je bila za leto 1971 zaupana centralna slovesnost ob občinskem prazniku. Ob vseh dosedanjih praznikih, ki so v posameznih krajevnih skupnostih urejali najrazločnejše komunalne in druge zadeve, kar je prispevalo k boljšemu razpoloženju in delovnemu zagonu občanov.

Mi smo si za to leto planirali urediti cesto od Pi-rešice do Galicije. To ni le ZELJA, to je POTREBA! Zakaj potreba? Preko 120 delavcev odhaja dnevno na delo v Celje, Zalec in Velenje. Edina zveza jim je avtobus v Veliki Pirešici. Od doma odhajajo torej že ob pol petih, da pravočasno pridejo na delo in tam — čeprav že od poti utrujeni — pomagajo ustvarjati dohodek. Prav ta dohodek — torej TUDI NAŠ — je bil vir sredstev, s katerimi se je v dolini marsikaj uredilo. Poleg delavcev so tu še otroci, ki so si morali žal celo sami urejati obupno cesto, da jih sedaj vozi avtobus v šolo. Tu so še žene ali »spetujoči koši« na celjsko tržnico, ki tudi po poltretjo uro daleč nosijo na ramah borne viške, da prinesejo domov skromne dinarje za svojo družino. Drugačina prodaje zaradi slabe ceste skoraj ne poznamo. Ni čuda, da mladi odhajajo s kmetij v dolino, kjer se jim ob rednih mesečnih dohodkih reže debelejši kos kruha. Prav dobro vedo, da tu nimajo nobene perspektive, saj nčesar ne bi mogli prodati, kar bi z umnim gospodarstvom lahko pridelali. Samo od parov pač ne morejo živeti! Prav zato je absurd, da se zdaj nekateri v dolini sprašujejo, če je asfaltna cesta v Galicijo gospodarsko opravičljiva ali ne.

Zdi se nam tudi, da smo v NOB pokazali v kraju vso privrženost naprednim socialističnim idejam, kar pričajo tudi številne žrtve in požgane domačije iz našega območja. Tod, po obrobih krajev, so vso podporo našli tudi tisti, ki bi zdaj, ko je dolina kolikortoliko urejena želeli spremeniti politiko do komunalnih zadev. Prav tako smo v povojnem obdobju razumeli, da je potrebno najprej urediti centre, kjer se odvijajo glavna gospodarska nit. V času, ko so se s skupnimi sredstvi urejala ta središča, smo mi na svoje žulje in ob mnogih tisočih udarniških ur gradili vaške ceste, zamenjali leta 1953 petrolej za elektriko, namesto brent napeljali v zadnjem času pet vaških vodovodov, napeljali telefon itd.

Cesta, ki jo HOCEMO zgraditi, ne bo vaška cesta, ki bi povezovala posamezne domačije. To bo le glavna vez z dolino, od katere pa bodo posamezni naselji še vedno na svojo roko vzdrževali več kilometrov dolge vaške ceste. Toda z njo bi nam bila približana dolina in življenje, do katerega imamo popolno pravico. Mar ne? Mi bomo vložili vse svoje moči, toda dolina — NE IZMIKAJ NAM ROKE! Le v tem slučaju bo občinski praznik občine Zalec res praznik za Galicijane in vse tiste, ki čutijo z nami.

J. K.

KONJIŠKI ODBORNIKI SPREJELI PRORAČUN

Na zborih volivcev so predvsem razpravljali o lokalni problematiki, manj pa o širših in tehtnejših občinskih problemih, kot je tudi proračun za letošnje leto — Kljub povečanju proračuna za 10 odstotkov denarja na vseh koncih primanjkuje — Zlasti kritično je stanje v financiranju B programa

Za zadnje zbornice volivcev v vseh dvaindvajsetih krajevnih skupnostih konjiški občine je značilno, da občani niso imeli bistvenih pripomb na predlogu občinskega proračuna, temveč so več in podrobneje razpravljali o drobnih lokalnih problemih in ugotovili, da za njihovo hitrejše reševanje še vedno primanjkuje sredstev. V letoš-

njem letu bodo krajevne skupnosti razpolagale s 283 tisoč dinarji, kar je nekoliko več kot lani, vendar še vedno ne toliko, kolikor bi potrebovali. Občani so predvsem kritizirali zdravstveno službo, problem električnega omrežja zaradi stalnega pada napetosti, prispevke za kmetičko zavarovanje, ki so previsoki, gradnjo šolskih

objektov itd.

Po krajši razpravi so odborniki med drugim sprejeli odlok o prispevkih in davkih občanov, kjer so v prečiščnem besedilu v 34. členu dodali, da so prispevka od kmetijstva oproščeni lastniki zemljišč, če skupni letni katastrski dohodek teh zavezanec od negozdnih površin ne presega določene meje in če jim je kmetijstvo osnovno pridobivanje sredstev.

Proračun občine Slovenske Konjice v letošnjem letu znaša 7 milijonov 158 tisoč din, kar je za 10 odstotkov več kot v lanskem letu. V tej

vsoti so zajeta tudi sredstva za novo ustanovljeno kulturno skupnost. Sredstev na vseh koncih primanjkuje in mnogi že čakajo na rebalans proračuna, kjer naj bi iztržili še dodatna sredstva. Prav letos je predvsem zaradi stabilizacijskih ukrepov situacija specifična. Kljub temu so se odločili še za omejitve proračunske potrošnje, ki naj bi trajala do konca septembra in bi mesečno zajela 2 odstotka namenjenih sredstev. V to kategorijo ne uvrščajo šolstva in vzgoje, ki imata drugačen način financiranja. T. V.

SREČANJE MLADIH AKTIVISTOV

»Akcija 75« gre h koncu, saj je na programu le še en seminar, ki bo v drugi polovici aprila v Bohinju in pa ekskurzija v eno večjih italijanskih tovarn.

MA »Konuse« v Slovenskih Konjicah je redno pošiljal svoje člane na seminarje, kjer so si nabrali določeno znanje in samozavest, ki je za mladinsko organizacijo ter njeno izvajanje dela nujno potrebna. Pa ne samo to. Sklenili so, da ne bodo ostali v mejah dvojnega aktivna, temveč bodo začeli sodelovati z mladimi izven konjiške občine ter na ta način spoznavali prizadevanja in vključevanje mladih v samo upravljanje in doseganje zadanih ciljev. Tako bo mladinskih aktiv »Konuse« povabi

bil v začetku aprila mladinski aktiv »Iskra« iz Kranja. V dopoldanskih urah si bodo mladi tega aktivna ogledali našo tovarno, popoldne se bosta sestali predsedstvi ak-

tivov ter izmenjali mnenja in se domenili za skupen program dela.

Zatem se bosta mladinska aktivna pomerila še v športnih panogah, tako v košar-

ki, rokometu in odbojki, ki bo v moderni telovadnici šole »Dušana Jereba«.

Srečanje bo zaključeno s plesom v veliki dvorani mladinskega doma.

LETOS 15 MILIJONOV PAROV NOGAVIC

Letošnja proizvodnja v tovarni nogavic na Polzeli se bo kot kaže približala 18 milijonom parom nogavic, kar pomeni povečanje za okrog 25 odstotkov. Sivalnica, ki so jo pred kratkim odprli v podaljšku sedanjih proizvodnih obratov, je nov člen v tehnološki pridobitvi v zadnjih letih. Zaenkrat delo v novi šivalnici teče poskusno, ko pa bodo prišli iz uvoza še stroji, ki jih pričakujejo,

bodo vse taze dela opravili stroji z veliko manj delovne sile kot doslej.

Za tovarno nogavic je značilno, da se že nekaj let usmerja od klasičnih izdelkov do takšnih, ki jih sedaj narekuje tržišče, oziroma svetovna moda. Eden najosnovnejših izdelkov te tovarne pa so elastične ženske žabice, po katerih je največje povpraševanje. V začetnem startu so teh žabic izdelali okrog

300.000 parov, letos pa jih nameravajo poslati na tržišče 2,5 milijona. Povečano proizvodnjo jim bodo omogočili novi prostori kot je šivalnica, saj je bila stara utešena in za povečanje proizvodnje neustrezna. Nova šivalnica ima sodobno urejeno garderobo, klimatske naprave, sanitarije, skratka vse, kar je potrebno za dobro počutje delavk.

T. TAVCAR

ŠIROKO RAZVEJANO SOCIALNO DELO

Prejšnji teden je bila deseta redna seja sveta za socialno varstvo skupščine občine Celje. Poročilu Centra za socialno delo za leto 1970 je sledila obravnava zanimivega programa za leto 1971, katerega je podala ravnateljica Centra za socialno delo Zofka Stojanovičeva.

Ocena stanja socialnega varstva posameznih kategorij občanov ter dosedanja vlaganja družbenih sredstev za izboljšanje socialnega položaja le-teh, je za sedanje možnosti občine vsekakor dokaj ugodna.

Raznih oblik materialne pomoči je deležno 2700 občanov ali 4,5 odstotka od celotnega prebivalstva občine. Tu so zajeti le tisti, ki jim je pomoč nudena iz sredstev ob-

činskega socialnega sklada, neupoštevaje pomoči, ki jo nudijo delovne in druge družbene organizacije.

Drugič nematerialnih uslug s področja socialno vzgojnega dela, pomoči pri urejanju odnosov v družini, izven družine, svetovanje, urejanje različnih socialnih problemov, kar je posebno pomembno za življenje posameznika in družbenih skupin je deležno 2800 občanov ali 4,7 odstotka od celotnega prebivalstva. Tako oskrbuje Center za socialno delo okrog 6.600 občanov.

Socialna služba je maksimalno zavzeta pri svojem delu, kar dokazuje, da je služba široko razvila svojo de-

javnost. Pri svojem delu se precej opira zlasti na krajevne skupnosti, ki svojo prostovoljno socialno delo usmerjajo v prvi vrsti na varstvo starejših oseb, v manjši meri na varstvo družin in otrok. Nadalje se opira na sodelovanje osnovnih šol in vzgojno varstvenih ustanov predvsem v gledanju varstva otrok. Zavzema se za povezavo z delovnimi organizacijami zavodi varstva družine in mladih ljudi, ki se vključujejo v kolektiv. V tesni povezavi je z zdravstveno službo, v zvezi z preventivnim zdravstvenim varstvom otrok. Bori se za tesnejšo povezavo z družbenimi organizacijami pri razvijanju prostovoljnega dela. Tako postaja skrb za človeka in njegovo socialno varnost vedno bolj družbena, kar pogloblja element solidarnosti v sistemu socialnega varstva.

Najtesnejše pa mora biti

sodelovanje z drugimi podobnimi službami, predvsem s pedagoškimi službami in vzgojno varstvenimi ustanovami. Vse te dejavnosti pa naj bi koordiniral občinski organ. Samo tako bo lahko prišlo do pozitivnih rezultatov in še večje uspešnosti pri delu. Kljub letošnji premajhni koordinaciji med organizacijami, pa je bila socialna služba zelo razvejana, saj dosega številu socialnih podpirancev rekord v republiškem merilu.

Ob zaključku je bilo na seji sveta podanih nekaj predlogov. Prvi je bil predlog za preimenovanje Sklada družbenih pomoči, drugi pa je naslovljen tovariškimi sindikatom, naj skušajo sami rešiti problem začasno nezaposlenih delavcev in naj zato v okviru socialnih podružnic oddajo nekaj sredstev za najnujnejše primere.

Z. S.

5. MAREC 1971